

Cirka 19,5 km från Sundsvall; åk vägen förbi Sidsjön och Viforsen till Sörfors, tag till höger strax före korsningen och parkera där eller nere vid Smedjan.

Mellan sjöarna Vikarn och Marmen rinner den halv kilometer långa Sörforsån. Före utloppet bildar ån ett forsparti och här låg tidigare Sörfors järnbruk, vilket var i drift 1767-1891. Kvar av bruket finns magasinbyggnader, kvarn, några bostadshus samt ladugård.

Längs Sörforsåns stränder finns en lundartad vegetation med intressant flora. Flera inplanterade arter, som alm, lönn och humle, har förvildat sig i området. Kring Sörfors finns fina ridvägar och promenadstråk.

I Marmen finns gul näckros. Vid åns inlopp i Marmen finns brygga att fiska från (ingår i Attmars fiskevårdsområde), bänkar och bord och en liten sandstrand, men det blir fort väldigt djupt.

Attmars kyrka uppfördes år 1761. Vid kyrkan står en runsten som hittats i en åker vid Marmen. Denna är Medelpads största och bäst bevarade runsten.

Norr om sjön Vikarn ligger en mycket gammal jordbruksbygd. Från detta område

har det gjorts flera fynd från folkvandringstiden (omkring 400-550 e Kr).

På Borgaråsen, väster om Skedvik, fanns förr en fornborg. Man kan se resterna av den gamla muren sydost om toppen. Det är en kort brant vandring upp till toppen, där man har fin utsikt över Marmen. Parkera vid sidan av stora vägen innan avfarten mot Njurundabommen.

Vid Lucksta skola finns flera järnåldersgravar. Vid Marmen fanns länets första fasta bebyggelse, man hade boskap som gav gödsel till odlingar. Fynd visar att man var bosatt här i flera århundraden före Kristi födelse.

Geologi

Området ligger på diabasmark. Diabas är gråsvart och medelkornig med den typiska "ofitiska" strukturen: ljusa kristaller av fältspat ligger i den mörka grundmassan. Det lilla berget efter vägen mot Skedvik är diabas. Formationen liknar de diabastäcken som är vanliga i västra Medelpad och ligger ofta som erosionsskyddande täcken på bergen.